

[Justitsministeren.]

Det er rigtigt, som hr. Poul Dam refererede, at det medfører en større pligt for Danmark til at modtage de folk, som igennem Danmark kommer til de andre nordiske lande. Men er der noget urimeligt i det? Er der nogen betænkelighed ved det? Jeg kan ikke se det. De andre lande har altså ment, at den pasoverenskomst, vi har, kan opretholdes under disse forhold og med disse ændringer. Det er vel kun et tidsspørgsmål, når denne enighed på embedsmandsplan følges op af politisk enighed. Jeg nærer ikke den mindste tvivl om, at en sådan politisk enighed også etableres.

Jeg vil i øvrigt sige de andre partiers ordførere tak for tilslutningen og besvare de spørgsmål, som specielt fru Gerda Møller stillede.

Hun spurgte for det første, om personer, der søger arbejde og ikke får det inden de 3 måneder, kan udvises. Det må jeg besvare bekræftende, det kan de. Det andet spørgsmål var, om man af personer, der har opholdt sig her ud over de tre måneder, kan kræve dokumentation for, at de har arbejde, og om de, hvis ikke en sådan dokumentation kan præsteres, så kan udvises. Dette spørgsmål kan jeg også besvare bekræftende. For det tredje spurgte fru Gerda Møller, om det stadig er sådan, at vi kan afvise eller udvise udlændinge, der kommer her til landet, og som, når de har været her, har gjort sig skyldig i strafbart forhold. Det er klart, at det også kan besvares bekræftende. Jeg tror, jeg kan berolige fru Gerda Møller og andre interesserede med, at sådan er forholdene, og sådan er det jo også rimeligt at de er.

Jeg takker endnu en gang.

Poul Dam: Ministeren opfordrede mig til at holde min bekymring over dette og andre lovforslag inden for rimelige grænser, fordi jeg formodentlig som SF i almindelighed regner med, at folkeafstemningen medfører, at Danmark ikke bliver indlemmet i De europæiske Fællesskaber. Det er rigtigt, at det regner vi med. Det regner vi bl. a. med af den grund, at hvert eneste lovforslag, vi får forelagt, der har at gøre med tilslutningen til EF, demonstrerer, at vores grundbekymring er ægte og væsentlig: vores handlingsfrihed bliver beskåret, og det er nødvendigt

at gøre befolkningen opmærksom på, at det er sådan. Alt for ofte er det jo sådan i debatten, at man ignorerer eller reducerer de følgevirkninger, som vor tilslutning til EF får, og man kunne måske derved lulle befolkningen ind i den søde tro, at alt ville være ganske uændret.

Det glæder mig, at ministeren ikke er så bekymret for det nordiske samarbejde. Jeg ville have været lidt mere tilfredsstillet, hvis vi havde nogen resultater af de nordiske forhandlinger, der omtales i bemærkningerne, og fået sikkerhed for det. Jeg forstår stadig ikke helt, at at man med den udlændingepolitik, Sverige har, vil kunne affinde sig med den ordening, der foreslås. Det kan da også være, at praksis vil vise sådanne resultater, at vi faktisk vil komme til at miste den nordiske pasunion, fordi erfaringerne vil blive for alvorlige for Sverige. Jeg synes godt, den slags bekymringer bør tages på forskud, for det forekommer mig, at det ville være en meget ulykkelig virkning, hvis det passamarbejde, vi har fået i Norden, skulle gå tabt. Det har stor betydning for statsborgere i alle nordiske lande, og for mig er det nu stadig sådan, at det nordiske samarbejde er endnu mere vigtigt end samarbejdet med andre lande.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Mine bemærkninger om, at hr. Poul Dam burde holde sine bekymringer inden for passende grænser, var udsprunget af overvejelser, hvorunder jeg prøvede at sætte mig i hr. Poul Dams sted. Det er ikke nær så svært, som hr. Poul Dam måske tror. Hvis man har den opfattelse, hr. Poul Dam har, at vi helst ikke skal være medlem af fællesmarkedet, all right, så sætser man på det, men så må man da vente med at komme med de helt store bekymringer, indtil man ser, at man har tabt slaget. Når så dette slag er tabt — og det tror jeg det bliver — må da også hr. Poul Dam og hans parti være interesseret i, at der er skabt rimelige og gode legale forhold med de bestemmelser, Romtraktaten indeholder om bl. a. arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er det, vi prøver at opnå herved. Hr. Poul Dam må tage i betragtning, at vi trods alt bliver medlem af fællesmarkedet — trods hans og hans partis modstand, trods den voldsomme agitation — og så må han, for det tilfælde, at hans